

1994

25.03.

Привіт, Щоденнику!

Живу я в місті Грозному на вулиці Завети Ільїча. Звати мене Поліна Жеребцова. Мені 9 років.

26.03.

На день народження, 20 березня, мама купила торт із горіхами. Ми були в центрі. На майдані багато людей. Люди кричали. Були дідусі з бородами. Вони бігали по колу.

Ленін раніше стояв у калошах. Пам'ятник. Потім його скинули, а калоші залишилися.

Навіщо люди кричать? Чого просять? Мама сказала:

— Це мітинг!

27.03.

Написала вірш:

Я мрію, як всі діти,
Пливти на кораблі!
І ще казкову мушлю
Мені б знайти на дні!

28.03.

Прокинулася. Помила посуд. Підмела під'їзд від четвертого до першого поверху. Стала прати. Попрала в тазі речі, читаю книжку.

29.03.

Чому всі сніжинки, а я ні? Мене вбрали Червоною Шапочкою на свято. Мама зі своєї спідниці пошила костюм. Я хочу бути сніжинкою! Усі дівчата в класі — сніжинки.

01.04.

Кіт Мишко сидить поруч на подушці. Я читаю «Три мушкетери». Там є королева, Міледі й Д'Артаньян. Мені подобається світ, де носять красиві сукні королеви. Там мушкетери та гвардійці!

Удома нудно.

02.04.

Грали в хованки. Ховалися за деревами і в садах. Я ховалася з Хавою та Альонкою. Це мої подруги. Потім каталася на велосипеді. Та він зламався.

Бувай!

18.04.

Я загубила мишу. Мама купила за гарну поведінку.

Миша сиділа в кишені. Мабуть, вона впала в траву. Ми шукали з Альонкою та Сашкою. Не знайшли.

Мама сказала, більше не купить таку мишку-іграшку. Сказала, що я роззява.

Поля

22.04.

Мене запросили в гості тьотя Катя та її дочка Віра. Вони наші сусіди з четвертого поверху. Сказали приходити вранці. Я встала й пішла о шостій годині. Мама спала. Потім мене всі сварили, бо рано пішла. Так самі ж покликали! Я сиділа на кухні. Тьотя Катя мене пустила. Вона готувала млинці. Потім прокинулася Віра, і ми гралися.

Віра має ляльку-хлопчика. А я не маю. Маю дівчинку. Ми вирішили їх одружити.

Бачила бабусю Любу й дідуся Стьопу з другого поверху. Мають смішну собаку таксу. Звати Кнопка.

01.05.

Сьогодні християнський Великдень!

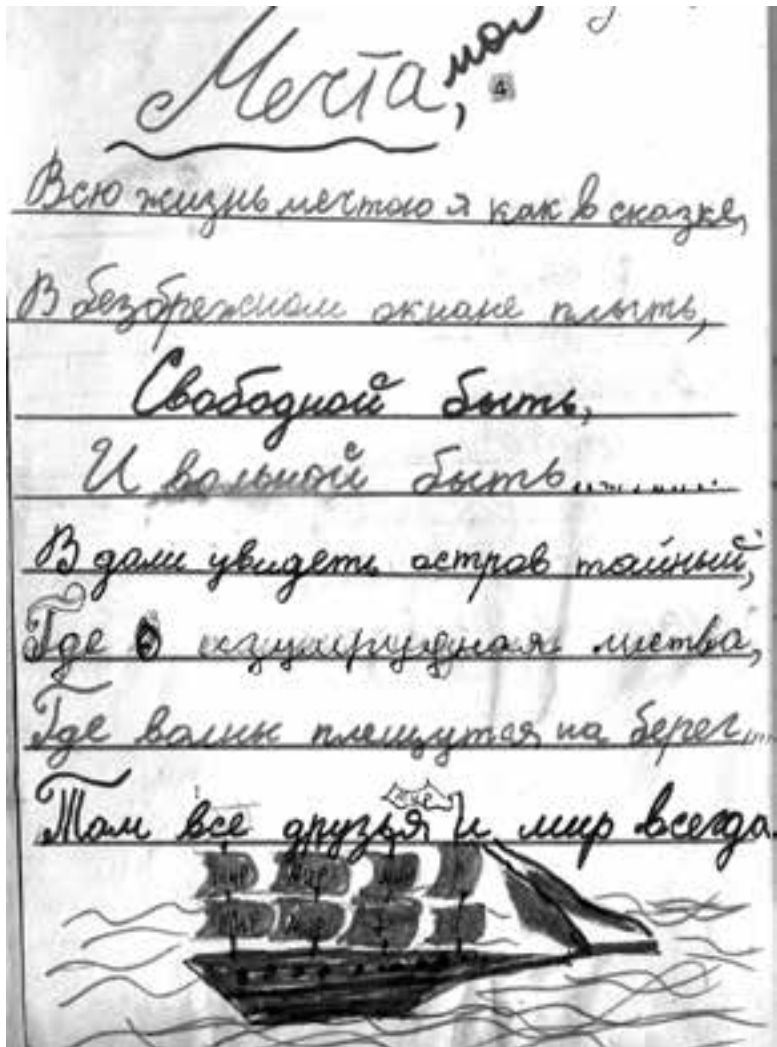
Ми ходили містом. Дощ. Ми дісталися церкви. Усі сусіди вітали одне одного. Частували пирогами. Діти їли фарбовані яйця. Бабуся Зіна всім давала. Найбільше з'їли Іслам із провулка та Магомед. А Васі й Альонці забракло. Їм дала пиріжки бабуся Ніна.

Дощ ішов зранку. Мама й тьотя Аня сказали: це погано. Коли йде дощ, Бог плаче, тому що багато грішників на землі.

05.05.

Ураган. Дерева впали на землю. Усі перелякалися. Потім пішли в сади — збирати абрикоси. Але вони ще нестигли, зелені.

Мені снився страшний сон: у вікно дерлося чудовисько. Воно мало клешні й вибило ґратку на вікні.

15.05.

Ми гралися: Патошка, Віра, Ася, Хава, Альонка, Русик, Арбі, Умар, Дімка, Іслам, Сашка, Вася, Ілля, Ігор, Серьожа, Денис і я. Спершу в доганялки грали, потім у м'яча!

Мама давала нам сік «Юпі» з пакетика. Ми розмішували його у відрі з водою. Пили. Мій улюблений помаранчевий, а в Альонки

червоний. Полуничний. Потім мама дала нам по жуїці «Турбо». Там машинка є, картинка. Усі дуже зраділи.

Кіт Мишко захворів.

21.05.

Я допомагала мамі торгувати печивом на «Берьозці». На роботі мамі не платять. З їжею погано. Тьотя Катя каже:

— Це часи такі. Важкі.

Ми варили суп із курячих лап і їли. Раніше з курки варили, а тепер із лап. Лапи продаються на кілограм. Курка була смачніша. Дуже смачніша.

Мама хоче перевести мене до іншої школи.

Старшокласники одну дівчинку вдарили стільцем по голові, вона в лікарні. Я дружила з Надею з першого класу. Говорила їй секрети.

Я збираю наклейки, і лишилося тільки одну наклеїти. Щоб виграти ляльку Синді! Надя попрохала книжку, і я дала. І забула, що в книжці альбом та наклейки! Надя повернула книжку, а альбом ні. Я і мама ходили до них додому. Вони живуть у приватному будинку. Мама прохала її дідуся, щоб віддали. Вони не віддали. Я плакала. У мене тепер немає альбому і немає подруги.

У них удома я бачила маленьке порося. Воно бігало, як песик.

Поля

24.05.

Надя мовчить. Не віддає альбом. А Хава сказала:

— Ти їй теж не віддай що-небудь!

І я знала, що в мене Надин словник. І хотіла не віддати, а потім віддала. Якщо вона така, то я не така.

Мені подобається Єлена Александрівна — вона грається з нами. Це наша вчителька. Ще мені подобається Алексей, який сидить за однією партою з Юлькою. Я думаю, що кохаю його. Він купив мені булочку в буфеті. Ще він не боїться щеплень. А я та інші дівчата ховалися в туалеті, але нас усе одно знайшли і зробили в спину уколи. Ми плакали.

Поля

02.06.

...на столі стояли дві склянки. Одна з їжею для риб, друга з отрутою для мишей. Я знала, у якій отрута. Але було цікаво, що буде, якщо погодувати нею риб. Дала трошки. Вони в акваріумі здохли. Я боялась на них дивитися. Вони стали мертві, а були живі.

Мама кинулась і давай мене лупцювати.

— Вбивця! — Мама билася рушником. — Ти вбивця!

Син тьоті Мар'ям, Акбар, засмутився. То були його риби. Тьотя Мар'ям не сварилась. Вона дала мені бублик і сказала, що викине риб в унітаз.

Мені не було соромно. Було страшно. Убивця відчуває страх.
Поля

16.06.

Мама купила їжі.

Купала Мишка в тазі. Альонка допомагала. Потім до обіду гуляли. Лежали й дивилися в небо. Я казала Альонці, що привиди живуть у старій котельні, яка стоїть у дворі. Вона лякалася. Альонка молодша за мене на цілий рік.

Потім прийшов Ігор і став розповідати, що дорослі брешуть і Діда Мороза немає. Я сказала, що немає Діда Мороза в червоній шапці. А існує Дід Мороз, який живе в льодах. Він блукає невидимий, зазирає у вікна взимку. І тільки дітям можна його побачити. Альонка, Ігор і Хава повірили мені. Я подумала, що він ходить і дивиться у вікна. Інакше звідки мені це знати?

Поля

23.06.

Черга по хліб, у крамниці б'ються.

Я принесла мураку. Вона живе у скляній банці: там є земля. Я читала в книжці, що мурахи будують гарні міста, і вирішила подивитись як. Нехай у банці побудує!

28.06.

Весілля у дворі! Усім давали цукерки. Танцювали лезгинку. Стріляли з пістолета. Тьотя Мар'ям сказала:

— Стріляють, щоб злі духи втекли!

Ми з Альонкою знову говорили про привидів. А Іслам сказав, що боїться ходити в сади. Тому що там привиди літають над часником і цибулею.

29.06.

Найбільше у світі я люблю тікати за будинок. Мама лупцює і не дозволяє. Але я ходжу. Я стою і дивлюсь на гори.